

[Inger Gautier Schmit.]

der har taget det største Initiativ indenfor Standen og været Foregangsmandene. Men hermed vil jeg ikke sige, at der ikke ogsaa blandt de personlige Apotekere kan findes udmærkede Navne; jeg mindes, at da jeg havde den Ære at være Medlem af Landstinget, var vi ovre at se Raadhusapoteket, som er et personligt Privilegium, og dette Apoteks fortrinlige Indretning aftvang os alle Beundring. Men jeg mener altsaa, at man ingenlunde kan gaa til Afløsningen med den Motivering, at de reelle Apotekere ikke har været deres Stilling voksen, at det har været uduelige Mænd med daarlig Karakter, som blot har arvet eller tilkøbt sig Apotekerstillingen, dette synes jeg i hvert Fald er en uretfærdig Betragtning.

Naar vi gaar med til den eventuelle Afløsning, er det ud fra den Opfattelse, at det vil være sundt og heldigt, at vort Apotekervæsen kommer til at staa paa lige Linie, og at der gives Adgang for de mest kvalificerede til at komme til at indtage disse vigtige Stillinger, saaledes at hele Udviklingen indenfor Apotekervæsenet herved kan blive saaledes, at der bliver den videst mulige Betyggelse for Befolkningen baade med Hensyn til god Medicin og med Hensyn til billig Medicin.

Jeg tilsiger den højtærede Minister vort velvillige Samarbejde til Spørgsmaalets Løsning.

C. J. F. Sven: Lovforslaget frembyder den Ejendommelighed, at det, til Trods for at det rummer saa mange forskellige Problemer, ikke hviler paa et foregaaende Kommissionsarbejde. Naar man ved tidligere Lejligheder har villet gaa til Ændringer i Apotekerlovgivningen, har man nedsat Kommissioner, men disse har arbejdet i mange Aar, og det er muligt, det er dette, der har skræmmet denne Gang. Alligevel tror jeg, det er en Mangel, at man ikke har haft en Kommission til i Forvejen at gennemarbejde de mange Spørgsmaal, som dette Lovforslag fremkalder. Det Arbejde, der skulde have været foretaget i en Kommission, vil det nu blive Udvalgets Sag at gøre.

Jeg henleder ogsaa Opmærksomheden paa, at Lovforslaget, hvad Oplysninger i Bemærkningerne angaar, er meget magert. Der staar i Bemærkningerne, at Lovforslaget er udarbejdet efter Samraad med Sundhedsstyrelsen, og det er jo altid noget, men saa vidt jeg ved, er Sundhedsstyrelsen noget daarligt udrustet med farmaceutiske Elementer. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge, om Sundhedsstyrelsen i Øje-

blikket har det Antal farmaceutiske Medlemmer, som den egentlig skal have. Det tilføjes i Bemærkningerne, at Lovforslaget er udarbejdet efter stedfunden Forhandling med Danmarks Apotekerforening, Sammenslutningen af Apotekere med reelt Apoteksprivilegium og Dansk Farmaceutforening. Denne Forhandling har vist ogsaa været af en meget mager Beskaffenhed. Naar man læser Bemærkningerne, tror man, at der har været Lejlighed til egentlig Forhandling, hvorunder Spørgsmaalene virkelig har været drøftet, men jeg tror nu, Ministeriet nærmest har indskrænket sig til at overholde de mest konventionelle Høflighedsformer ved lige at gøre de paa-gældende faglige Organer bekendt med, hvad man agtede at foretage, og det kalder jeg nu ikke en Forhandling.

Tiden vil nu vise, om den valgte Vej har været rigtig. Man forstaar jo, at den højtærede Minister, ung og fremstormende som han er, har villet vise, hvad han formaede, og Opgaven maa jo ogsaa siges at have været tillokkende. Ligesom den tapre Skrædder vilde slaa 7 Fluor med eet Smæk, har den højtærede Minister for det første villet gennemføre en almindelig Reform af Apotekerloven, dernæst villet ophæve de salgbare Privilegier — dog at dette blev uden Udgift for Staten —, endvidere villet fremskaffe billigere Medicin, tillige villet indføre Aldersgrænse for Apotekere og ogsaa indføre Pensionering af saavel Apotekere som Medhjælpere, og endelig har han villet have Haand i Hanke med Medicinfabrikationen — mein Liebchen, was willst du noch mehr? (*Indenrigsministeren* [Dahlggaard]: Det er rigtigt).

Der er Ting i det foreliggende Lovforslag, der sikkert kan samle alle, der er Ting, hvor noget saadant paa Forhaand maa betvivles. Der er Ting i dette Lovforslag, der efter mit Skøn er særdeles godt begrundet men der er Regler, der er ganske uoverskuelige i deres Konsekvenser, ikke mindst fordi man mangler de Oplysninger til Bedømmelse deraf, som burde have foreligget allerede paa nærværende Tidspunkt, men som jo nu først kan fremkomme ved Udvalgsbehandlingen. Kort sagt: Lovforslaget er en Blanding af godt og ondt, af klart og uklart, som det altsaa nu bliver Udvalgets Opgave at foretage en Prøvelse af.

Lovforslaget er delt i forskellige Kapitler, og jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til dem. Det foreslaas, at man som hidtil kun kan drive Apotek efter Bevilling. Paa dette Punkt kunde der, naar man nu endelig vil reformere hele Apoteker-